

**De magistris et discipulis sub nomine Nili Ancyрани fragmenta e
codd. Paris. gr. 1188 + 1066**

43 Ἄτεχνος κυβερνήτης ἔτοιμος ναυαγία καὶ ἀνεπιστήμων ἠγούμενος ἀπώλεια μαθητῶν. Ἄπειρος ποιμὴν ἐξέστρεψεν ἀστραγάλους προβάτων καὶ ἠγούμενος ὁδοὺς μαθητῶν. Οὐ διαγνώσεται ἐν ὁμίχλῃ ἀνὰ μέσον προβάτων ἀνεπιστήμων ποιμὴν οὐδ' ἐν καιρῷ πειρασμῶν ἐρεῖ τι συμφέρον διδάσκαλος ἄπειρος. Στρατηγὸς πολέμου καὶ παθῶν ἰατρός ἐστὶν ἐπιστήμων ἠγούμενος· ἢ γὰρ τρωθῆναι οὐκ ἔασει ἢ τρωθέντα ταχέως ἰάσεται. Ἀνήκοος μαθητῆς διεστραμμένον ξύλον καὶ οὐ μὴ ὀρθωθῆ ἑλεγχόμενος συνεχῶς. Ἀσύμφωνος ἀδελφὸς ἀπηχούσης λύρας νευρὰ καὶ τῆ κοινωνία λυομένη τοῦ κοινοῦ μέλους. Κηφὴν ἐσθίει μελισσῶν πόνους καὶ ῥάθυμος ἀδελφὸς ἐλαττοῖ συνοδίας ἐνάρετον πρᾶξιν. Δειλὸς στρατιώτης ἐκλύει πολεμιστῶν χεῖρας καὶ ἀμελὴς μοναχὸς χαυνοῖ προθυμίαν ἀδελφῶν. Σμῆνος μελισσῶν ἐργάζεται κηρίον καὶ σύστημα ἀδελφῶν βασιλείαν οὐρανῶν. Σάλπιγξ διεγείρει προθυμίαν πολεμιστῶν καὶ μαθητῶν σπουδὴν διδασκαλία πρακτικῆς ἀρετῆς. Ὅπλισον ἑδακτύλων λόγοις, ἠγούμενε, σοὺς ἀδελφοὺς καὶ θωράκισον ἐπαγγελίαις τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· φράξον θυρεῷ πίστεως ἄθλοις καὶ περικνήμισον ἐλπίδι τῆ εἰς τὸν θεόν· ἱκῆνησον τοὺς πόδας ἐν εὐαγγελικοῖς μαθήμασι καὶ ζῶσον τὴν ὄσφυν σωφροσύνης λόγοις· δὸς μάχαιραν εἰς τὴν χεῖρα κατὰ τῶν παθῶν ὀξύτατον θυμὸν καὶ ἀντίταξον φάλαγγα παθῶν ἡδονῆ. Γύμνασον ἐν λογισμοῖς τοὺς ὀπίστας, οἳ ἐμπείρως ἔχουσι πρὸς τὴν μάχην· καὶ δεῖξον φοβερὸν τὴν ἦτταν τῆ ἀπειλῆ τῆς αἰωνίου κολάσεως. Τὸν νικητὴν ἀνακήρυττε λαμπροῖς ἐπαίνοις, οἷδε γὰρ καὶ ἡ εὐφημία σπουδαιοτέρους ποιεῖν· καὶ τὸν ἐπηρεασθέντα θεράπευσον συμπαθῶς, οὐχ ἦττον γὰρ ἀπειλῆς ἐντρέπει συγγνώμη τὸν συνετόν.

Μὴ κινήση θυμῷ ἐφ' ἀμαρτήσαντι μαθητῆ, οὐ γὰρ ὅσιον ἑαυτὸν τιτρώσκειν πρὸ τῆς θεραπείας ἐτέρου· ἀλλὰ ἀνεξικάκως διόρθωσαι πρὸς τὸ ἀγαθόν· καὶ γὰρ ἰατρός θεραπεύει μὲν τὸ πάθος, οὐκ ἀγανακτεῖ δὲ πρὸς τὸν ἀκουσίως νοσήσαντα. Τέμνων ἰατρός, χωρὶς ὀργῆς τοῦτο ποιεῖ· καὶ ἐλέγχων διδάσκαλος μὴ μιγνύτω τῷ ἐλέγχῳ θυμὸν. Τοὺς γῆν Αἴγυπτον φεύγοντας δι' ἐρήμου ὀδηγεῖ ὁδόν· οἷδε γὰρ ἡ σπάνις παιδαγωγεῖν πρὸς ἐγκράτειαν καὶ ἀρχομένους τῆς ἀρετῆς. Προσσκίνωσον τῆ Αἰλείμ πυλῶνες δὲ αὐτοῖ ἐρμηνεύονται, τῆς ἐπὶ τὴν ἀρετὴν εἰσόδου φερούσης σύμβολον καὶ δεῖξον τοὺς ἐβδομήκοντα φοίνικας. Σκίνωσον δὲ κατὰ τὰς δώδεκα πηγὰς-δεῖ γὰρ καὶ τὰ τῆς νίκης σε ὑποφωνεῖν φοίνικες σύμβολον καὶ τὴν τῶν παθῶν παραμυθεῖσθαι φλόγα παρέχοντανάματα δαψιλῶς- ἕως ἂν πάντα καθελόντες τὰ ἀλλότρια ἔθνη φθάσωσιν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ἐν ἣ τὸν μακάριον τῆς ἀπαθείας βιώσονται βίον μισθὸν τῶν πόνων τὴν ἀληθινὴν κομιζόμενοι εὐφροσύνην.